

Uzevši te tekstove u cjelini priređivači ovog Izбора ponudili su nam za-pravo izvrstan uvid u neke bitne postavke Tomina naučavanja. Pozorno i pomno čitanje i prečitavanje tih tekstova za mnoge bi moglo biti neke vrsti uvoda u katoličku teologiju. Vjerojatno su i sami priređivači to htjeli postići. A rekao bih, da su ta dva sveska i izvrstan »katekizam« za one intelektualce koji teže k visinama kršćanske teologije. Pravi je užitak čitati te tekstove. Možda sam u takvoj prosudbi previše subjektivan, jer me čitanje tih tekstova pod-sjeća na mlade studentske dane na Papinskom sveučilištu Gregorijani gdje smo se djelima Tome Akvinskog na latinskom (dakle izvornom jeziku!) intenzivno bavili. Pretpostavljam da neće biti svećenika i inog katoličkog intelektualca koji ne bi što prije te sveske nabavio za svoju biblioteku i da onda uživa čitajući Tominu teologiju.

Adalbert Rebić

A. REBIĆ – J. MAHNIĆ, *Blažena Djevica Marija u kršćanskoj duhovnosti*. Teološki radovi. Suizdanje KS, HMI i IKD Zagreb 1991, 143 stranice.

Djelo »BDM u kršćanskoj duhovnosti« je zbornik u kojem su sabrana predavanja što su ih teolozi održali na Prvoj permanentnoj formaciji Instituta za kršćansku duhovnost (IKD) i Hrvatskog mariološkog instituta (HMI) Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Zagrebu od 15. do 20. veljače 1988. godine. U radovima, koje vam nude priređivači A. Rebić i J. Mamić na pozorno čitanje, pisci su pokušali ocrtati Blaženu Djevicu Mariju kao onu koja je bila otvorena Božjoj Riječi i poruci, prihvatila ju spremno svim svojim bićem i po njoj živjela. Ona je Djevica koja moli, koja rađa, koja prinosi i prikazuje svu sebe Bogu. Ona je s nama Sestra i Sumoliteljica, za nas je Zagovornica i Majka. Sva je usmjerena na Krista i sve nas Kristu usmjerava: »Što god vam rekne, učinite!« (Iv 2, 5). Ona je odličan član Crkve i njezin uzor. Posreduje za nas kod jedinog našeg Posrednika, Isusa Krista.

Prvi je doprinos u ovom zborniku članak Bonaventure DUDE OFM pod naslovom »Novi naglasci u *Redemptoris Mater*« (str. 8–16). Pisac ističe nove naglaske u enciklici pape Ivana Pavla II »*Redemptoris Mater*«. Ističe na prvom mjestu adventski značaj Papine enciklike, razlaže Marijinu vjeru kao pralik vjere Crkve i marijanske dimenzije kršćanskog života.

Drugi članak, napisao Zdenko TENŠEK OFM^{Cap}, obrađuje Marijino mjesto u pučkoj pobožnosti. Ukazuje na pastoralnu vrijednost marijanskog usmjerenja pučke pobožnosti i ukazuje na potrebu vrednovanja pučke pobožnosti i na novu evangelizaciju pučke marijanske misli. Anna-Marie GRÜNFELDER piše o »Mariji i ženi u kontekstu suvremene kulture« (31–42). Marija je posrednica nade da usred aktualne nesavršenosti i upravo zajedno s njom čovjek biva prihvaćen, voljen, priznat i spašen u najdubljem smislu. Petar BAŠIĆ OFM^{Tor} govori o »Marijinoj prisutnosti u liturgiji« (str. 43–58). Iznosi najprije Marijinu prisutnost u liturgiji općenito, a potom posebno kroz liturgijsku godinu te na kraju nudi neke pastoralne smjernice.

Jakov MAMIĆ OCD razlaže »Marijanski vid kršćanske duhovnosti« (59–65). Temu obrađuje osobito pod teološkim razabiranjem pojedinih značajki Marijina lika i njihovim promišljanjem na sadržaj i stil duhovnog života kršćanina.

Izidor HERMAN OFM piše »Mariji u kontekstu Otk 12« (66–80). Pokazuje u kojoj su mjeri prisutni u Otk 12 mariološki naglasci. Izlaganje najviše kruži oko suodnosa eklesiološke i mariološke interpretacije Otk 12.

Mato ZOVKIĆ u svome izlaganju »Majka Isusova među Isusovim učenicima prema Ivanovu evanđelju« (81–107) razlaže tekstove Ivanova evanđelja u kojima se spominje Marija (Iv 1, 13; 1, 45; 2, 1–12; 6, 42; 7, 1–10, 41–43; 8, 41; 19, 25–27). Marija je prema Ivanu primjerna učenica svog Sina koja vjerujući i svjedočeći djeluje među njegovom braćom i sestrama.

Tomislav PERVAN OFM piše o »Mariji – kćeri Sionskoj i o navještenju Mariji prema Lukinu evanđelju« (108–124). Sve što su o Mariji napisali novozavjetni pisci otkano je na vjeri i navodima iz SZ. U Marijinu liku imamo doslovce utjelovljenje SZ: u njoj, tihoj, poniznoj sluškinji... u njoj imamo utjelovljenje i kontinuitet Staroga zavjeta. Na kraju Adalbert REBIĆ tumači »Starozavjetnu pozadinu evandeoskog teksta Lk 1–2« (125–140). Luka je naime opisujući djetinjstvo Isusovo posegnuo za svetopisamskim jezikom i stilom da bi tako izrazio svoju vjeru u Isusa Mesiju, Sina Svevišnjega, Spasitelja i Otkupitelja, Mironosca i dovršitelja Božjih obećanja, Suca i Začetnika novih, eshatoloških vremena. Tako je zapravo opis djetinjstva Isusova u Lukinu evanđelju sažetak svega onoga što Luka želi prikazati u svojem evanđelju o Isusu Kristu.

Na kraju svakog članka zabilježena je, sržno, rasprava koju su nazočnici vodili s predavačima.

Knjigu preporučamo svima koje zanima lik Blažene Djevice Marije i koji želi svoj duhovni život protkati marijanskom pobožnošću. Od osobite će koristi biti svećenicima, teolozima i studentima teologije, jer je u tim radovima izneseno mnogo toga što obogaćuje i proširuje teološke vidike i rasvjetljuje mnoga biblijska mjesta te osvjetljuje Marijino mjesto u liturgiji.

A. R.